

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 17-02-1701

ניתן ביום 23 אוקטובר 2017

המערער

אייל בק

-

המשיבה

מועצה מקומית גבעת זאב

לפני: השופטת לאה גליקסמן, השופטת סיגל דוידוב - מוטולה, השופט רועי פוליאק
נציגת ציבור (עובדים) גב' חיה שחר, נציגת ציבור (מעסיקים) גב' ברכה סמו

בשם המערער – עו"ד אחוה פודים
בשם המשיבה – עו"ד עמוס טיין

פסק דין

השופטת לאה גליקסמן:

1. ערעור זה סב על החלטתו של רשם בית הדין (כתוארו אז), השופט כאמל אבו קאעוד (בתיק ע"ע 16-10-14972), שבה נקבע כי יש לקבל לרישום את הערעור שהוגש על ידי המשיבה (להלן – **המועצה**).

רקע:

2. הרקע לתביעתו של המערער (להלן – **העובד**) בבית הדין האזורי כעולה מפסק דינו של בית הדין האזורי היה כמפורט להלן:

2.1. העובד מועסק במועצה החל משנת 1989.

2.2. החל משנת 2004 הייתה המועצה נתונה לתכנית הבראה בפיקוח משרד הפנים ובמסגרתה בוצע בה רה-ארגון.

2.3. בחודש נובמבר 2004 פרש מי ששמש קב"ט המועצה (או, על פי ההגדרה המקורית, "מנהל מחלקת בטחון"), מר חנן מלכה (להלן – **מר מלכה**), לגמלאות, וזאת במסגרת הרה-ארגון.

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 17-02-1701

- 2.4. בעקבות זאת מונה העובד כ"מרכז מדור בטחון" על ידי ראש המועצה דאז בחודש ספטמבר 2004.
- 2.5. בחודש יוני 2005 מונה העובד לקב"ט המועצה בעקבות מכרז בו זכה בחודש מאי אותה שנה. הגדרתה הפורמלית של המשרה היא "ממונה שרותי חירום ובטחון" שהוא תפקיד מקביל למנהל מחלקה.
- 2.6. במסגרת תפקידו של העובד כקב"ט הוגדרה לו מכסת שעות נוספות שהופחתה במהלך השנים, ובסופו של דבר הועמדה על 15 שעות חודשיות.
- 2.7. בשנים שקדמו לכך שימש העובד בשני תפקידים – רבש"צ וקצין ביטחון במוסדות חינוך (להלן – קב"ט מוס"ח).
- 2.8. בחודש מרץ 2010 (בתחולה מינואר 2010) הועלה העובד לדרגה 12. העלאת הדרגה בוצעה לאחר שינוי בהגדרת תפקידו ל"מנהל אגף הבטחון". שינוי תפקידו של העובד נעשה ללא שפורסם מכרז לתפקיד "מנהל אגף בטחון". בהודעה על המינוי צוין כי הוא בוצע כקידום בדרגה. בחודש אוקטובר 2011 הורדה דרגתו בחזרה לדרגה 11, בנימוק שעל פי התייעצות עם משרד הפנים התברר כי דרגה 12 יכולה להינתן רק לאחר מכרז המסדיר את התפקיד החדש (בדרגת ראש אגף). מכרז כאמור מעולם לא התפרסם.
- 2.9. בטרם החזרתו של העובד לדרגה 11 ושינוי הגדרת תפקידו לא הוזמן העובד לשימוע.
3. על רקע האמור, הגיש העובד בבית הדין האזורי את תביעתו ובה עתר לסעדים שונים: פסק דין הצהרתי כי הורדתו בדרגה הייתה שלא כדין; להורות למועצה להחזיר את דרגת שכרו לדרגה 12, וככל שיש בכך צורך – לחייב את המועצה לקיים מכרז אשר יסדיר את החזרת הדרגה לדרגה 12; פיצוי בגין הפרת הזכות לשימוע; הפרשי שכר בגין הורדה בדרגה עד לעריכת המכרז; שכר בעד עבודה בשעות נוספות בשבע השנים שקדמו להגשת התביעה; השוואת תנאי שכרו לתנאי קודמו בתפקיד – מר מלכה; תשלום שכר בגין תפקידיו הקודמים כרבש"צ וכקב"ט מוס"ח.
4. **פסק דינו של בית הדין האזורי:** בית הדין האזורי קיבל חלקית את תביעתו של העובד כמפורט להלן:

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 17-02-1701

- 4.1. נדחתה התביעה להשבתו של העובד לדרגה 12. עם זאת, נקבע כי העובד זכאי לפיצוי בגין אי עריכת שימוע בסך של 10,000 ₪.
- 4.2. ניתן צו המחייב את המועצה לפנות בתוך 60 יום ממתן פסק הדין למשרד הפנים בבקשה ליתן אישור לנחיצות המשרה של מנהל אגף הביטחון, ככל שהעובד יודיע כי עודנו מעוניין בכך.
- 4.3. נתקבלה טענתו של העובד כי הוא מילא את תפקידו של מר מלכה ולא קודם לפני כן קידום ראשון לתפקיד אחר, ולכן הוא זכאי לבחור בין אימוץ תנאי שכרו של מר מלכה שאינם תנאי שכר אישיים לבין תנאיו שלו כפי שהביא עמו מתפקידו הקודם. במסגרת זאת, נקבע כי העובד אינו זכאי לתוספת הכוננות ששולמה למר מלכה, בהיותה תנאי שכר אישיים. עוד נקבע כי העובד יודיע למועצה מה בחירתו בעניין זה, וככל שיבחר באימוץ תנאי השכר של מר מלכה, הללו ישולמו לו להבא וכן רטרואקטיבית (החל מהמינוי בפועל בחודש יוני 2005 כפוף למגבלות התיישנות התביעה) וזאת בתוך 90 יום נוספים.
- 4.4. נדחו תביעותיו של העובד לשכר בעד עבודה בשעות נוספות ושכר בעד תקופות שבהן הועסק כקב"ט מוס"ח ורבש"צ.
- 4.5. נדחתה טענת המועצה לקיזוז כספים ביתר ששולמו לעובד בתקופה בה היה מדורג בדרגה 12.
- 4.6. באשר להוצאות קבע בית הדין האזורי כי נוכח התוצאה לפיה נתקבלו רק חלק מטענות העובד מחד, ונוכח התרשמותו כי שני הצדדים הכבידו ביותר על ניהול ההליך תוך העלאת טענות שחלקן היה מלאכותי וראוי שלא יועלה, אין מקום לפסוק הוצאות לטובת מי מן הצדדים.

הערעורים והחלטת הרשם:

5. העובד הגיש ביום 29.9.2016 ערעור על פסק הדין (ע"ע 16-09-70964) במסגרתו הלין על קביעות אלה של בית הדין האזורי:
- 5.1. קביעת בית הדין האזורי כי במסגרת השוואת התנאים לתנאי קודמו בתפקיד מר מלכה, אינו זכאי לתוספת כוננות;

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 1701-02-17

- 5.2. דחיית תביעתו לשכר בעד תקופת עבודתו כרבש"צ ;
- 5.3. המועד ממנו יש להשוות את תנאי שכרו לתנאיו של מר מלכה – לטענת העובד יש לערוך את השוואת התנאים מנובמבר 2004 ולא מחודש יוני 2005 ;
- 5.4. אי פסיקת פיצוי בגין התנהלות המועצה בעניין הורדתו מדרגה 12 לדרגה 11.
- 5.5. אי פסיקת הוצאות משפט.
6. המועצה הגישה ביום 10.10.2016 ערעור על פסק הדין (ע"ע 14972-10-16), שבו הלינה על קביעות אלה של בית הדין האזורי :
- 6.1. פסיקת פיצוי בגין אי עריכת שימוע.
- 6.2. מתן צו המורה למועצה לפרסם מכרז לתפקיד "מנהל אגף ביטחון".
- 6.3. השוואת תנאי שכרו של העובד לתנאי שכרו של מר מלכה.
7. העובד הגיש מספר בקשות שבהן טען כי המועצה לא העבירה לו העתק מהודעת הערעור שהגישה, וכמו כן נראה כי הערעור שהגישה המועצה הוגש באיחור ניכר, ויש חשש שמדובר במחטף לקבלת החלטה במעמד צד אחד.
8. בהחלטה מיום 16.11.2016 נקבע כי על פניו ערעור המועצה הוגש באיחור, וכי על המועצה לנמק מדוע לא יימחק הערעור על הסף או להגיש בקשה מנומקת להארכת מועד.
9. בתגובה להחלטה זו הגישה המועצה בקשה שכוותרתה "בקשה להבהרה – החלטה מיום 16.11.2016 ובה נטען כי לא נתקבל במשרד ב"כ המועצה עותק מאושר של פסק הדין, והידיעה על מתן פסק הדין היא רק מתוך בדיקה במערכות המידע בנט המשפט במהלך הפגרה ; מניין הימים להגשת ערעור החל בתום פגרת הקיץ, ובמהלכו חלה פגרת סוכות ; נוכח האמור, הודעת הערעור הוגשה בתוך המועד. כמו כן ציינה המועצה בתגובתה כי הפסיקה את עבודתה בשבועיים האחרונים של חודש אוגוסט. לחלופין – עתר ב"כ המועצה שבית הדין יאיר את עיניו אודות המועד בו

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 1701-02-17

נמסר פסק הדין למועצה ולהפנות לנסיבות/הוראות הדין שלאורן ניתנה ההחלטה, כדי להכין תגובה מיידית נאותה ומנומקת.

10. העובד טען כי המועצה מתנהלת בחוסר תום לב, ונוכח טענתה כי ידעה על פסק הדין במהלך פגרת הקיץ, המועד האחרון להגשת ערעור היה יום 6.10.2016, לפני פגרת סוכות; אין באמור בהודעתה של המועצה נימוק כלשהו המצדיק הארכת מועד להגשת פסק דין, ועל כן יש למחוק את הערעור על הסף.

11. בתשובה לטענות העובד חזרה המועצה על טענתה כי פסק הדין לא הומצא לה כדין, וכי מניין הימים להגשת ערעור החל לכל המוקדם בתום פגרת הקיץ; אם בכלל, מדובר באיחור קל בן ימים בודדים בין פגרות חוקיות; טענותיה של המועצה בהודעת הערעור מהוות כשלעצמן טעם מיוחד להארכת מועד להגשת ערעור, נוכח סיכויי הערעור; יש ליתן למועצה את יומה בבית הדין; על כן יש לקבל את הערעור לרישום, הן בשל כך שהוגש במועד והן בשל מתן ארכה קצרה להגשתו.

12. בהחלטה מושא הבקשה קבע הרשם כך:

"בשים לב כי ההלכה העדכנית אינה רואה בצפיה במסמך במערכת נט המשפט, ככלל כמסירה, הרי שלא ניתן לקבוע בנסיבות העניין כי הערעור הוגש באיחור.

בכל מקרה, בשים לב כי בין הצדדים תלוי ועומד ערעור באותו עניין (ע"ע 70964-09-16) ובהינתן כי אף אם נראה פסק הדין ככזה שנמסר כדין הרי שבכל מקרה מדובר בשיהוי קצר בהגשת הערעור. שני אלה במצטבר מקימים טעם מיוחד להארכת מועד.

נוכח האמור, ערעור המערערת מתקבל לרישום."

החלטה זו היא מושא ערעור זה.

טענות הצדדים בערעור על החלטת הרשם:

13. העובד טען כי נוכח העובדה שהמועצה עצמה טענה כי ידעה על פסק הדין בפגרת הקיץ, וכי מניין הימים להגשת ערעור מתחיל עם תום פגרת הקיץ, לא היה מקום לקביעה כי לא בוצעה מסירה כדין של פסק הדין, קביעה שאינה תואמת את טענות המועצה; מעבר לכך, טענת המועצה כי פסק דין לא הומצא לה לא נתמכה בתצהיר;

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 1701-02-17

מכל מקום, המגמה בעת האחרונה היא להעדיף את "כלל הידיעה" על פני "כלל ההמצאה". נוכח האמור, הדגש אינו על האופן בו נודע לבעל דין על פסק הדין אלא על עצם הידיעה בפועל; יש להעדיף את המהות – ידיעה בפועל – על פני הפרוצדורה – ההמצאה כדין. זאת, נוכח העובדה שתכלית ההמצאה כדין היא להבטיח את ידיעתו של בעל דין על פסק הדין, ותכלית זו הושגה עת בעל הדין ידע על פסק הדין; איחור בן ארבעה ימים אינו בגדר "שיהוי קצר", וגם איחור בן יום טעון טעם מיוחד; המועצה לא הצביעה על טעם מיוחד המצדיק הארכת מועד להגשת ערעור; ההליך שבמסגרתו ניתנה אורכה למועצה להגיש ערעור הינו הליך שלא קיים בתקנות, ובאופן בו בוצע נגרם לעובד נזק. כך, משראה בית הדין כי הערעור הוגש באיחור היה עליו למחוק על הסף את הערעור או לכל היותר ליתן למועצה פרק זמן להגשת בקשה להארכת מועד. בפועל, לא הוגשה בקשה כזו, והמועצה השיגה את הארכה באמצעות "בקשת הבהרה", הליך שכלל אינו קיים ואינו מאפשר מתן ארכה; מתן ארכה להגשת ערעור פגע בעקרון ההסתמכות של העובד על סופיות ההתדיינות.

14. המועצה טענה כי פסק הדין לא הומצא לה כדין, ועל כן טרם חלף המועד להגשת הערעור במועד בו הגישה את הערעור; מניין הימים להגשת ערעור החל בתום פגרת הקיץ, ויש להתחשב גם בפגרת סוכות; גם העובדה שככל שהערעור הוגש באיחור מדובר באיחור בן ארבעה ימים בלבד, ותלוי ועומד לפני בית הדין הערעור שהגיש העובד על פסק הדין מהווים טעם מיוחד להגשת ערעור; אין למנוע מהמועצה את יומה בבית הדין; אין מקום להתערבות ערכאת הערעור בממצאים העובדתיים שקבע רשם בית הדין.

15. בתשובתו טען העובד כי המועד להגשת הערעור תם לפני פגרת סוכות, ועל כן אין כל רלוונטיות לפגרת סוכות; גם בסיכומיה לא הצביעה המועצה על טעם מיוחד להארכת מועד להגשת ערעור; בהחלטת הרשם לא נקבעו ממצאים עובדתיים ועל כן הפסיקה בעניין אי התערבות ערכאת הערעור בממצאים עובדתיים אינה רלוונטית.

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 17-02-1701

הכרעה:

16. לאחר בחינת טענות הצדדים וכלל החומר שבתיק אנו קובעים כי דין הערעור להידחות.

17. מנתוני מערכת נט המשפט עולות העובדות הבאות:

17.1. במערכת נט המשפט רשומה כתובת דוא"ל פעילה של ב"כ המועצה, אולם לא מצוין במערכת נט המשפט כי כתובת זו היא כתובת להמצאת כתבי בית דין.

17.2. על פי הנתונים במערכת נט המשפט ב"כ המועצה צפה בפסק הדין באמצעות נט המשפט ביום 7.8.2016.

17.3. ביום 8.8.2016 פסק הדין הומצא לב"כ המועצה בהודעה לאתר, דהיינו הומצאה הודעה לתיבת הדוא"ל הפעילה, עת בהודעה נאמר כי קיים מסמך שהומצא לעורך הדין, והיא כללה קישור (link) ל"תיבת הדואר" הפנימית של ב"כ המועצה באתר נט המשפט.

18. העולה מהאמור הוא, שבמקרה הנדון השאלה אינה אם צפייה בנט מהווה המצאה כדין, שנדונה בעניין **עמישב** [ע"ר (ארצי) 47788-12-15 **עמישב שירותים בע"מ - רמי מוסט** (21.11.2016)], אלא האם המצאה לתיבת הדוא"ל הפעילה של בעל הדין, עת לא מצוין במערכת נט המשפט כי מדובר בכתובת להמצאת כתבי בי דין, מהווה המצאה כדין. לשאלה זו ניתנה תשובה בעניין **בית בלב** (ע"ר 33237-03-17 **הסתדרות העובדים הכללית החדשה – בית בלב**), ושם נקבע כי -

*".... ככלל, ככל שעורך דין או בעל דין (להלן יחד – **בעל דין**) עושה שימוש במערכת נט המשפט לצורך הגשת כתבי בי דין, ובמערכת נט המשפט מעודכנת במועד ההמצאה כתובת דוא"ל פעילה שנמסרה על ידי בעל הדין, הרי שגם אם בעל הדין לא הצהיר במפורש ופורמאלית כי כתובת הדוא"ל נמסרת על ידו ככתובת להמצאת כתבי בי דין, וגם אם כתובת הדוא"ל מסיבה כלשהי לא סומנה במערכת נט המשפט ככתובת להמצאת כתבי בי דין, הרי **ככל שפסק הדין /ההחלטה הומצאו באמצעות הודעה***

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 1701-02-17

באתר' כאמור בסעיף 20 להלן, דהיינו עת נשלחה לתיבת הדוא"ל הפעילה הודעה על קיומו של פסק דין/החלטה עם קישור לפסק הדין/החלטה, מניין הימים להגשת הליך ערעורי מתחיל במועד שבו נשלחה הודעת הדוא"ל לבעל הדין, כאמור בתקנה 497ג(1). קביעה זו מתחייבת מפרשנות תכליתית של תקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד – 1984 (להלן – **תקנות סדר הדין), החלות בבית הדין לעבודה מכוח תקנה 129 לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), תשנ"ב – 1991 (להלן – **תקנות בית הדין**), ומחובתו של בעל דין לנהוג בתום לב בהתנהלותו הדיונית. עם זאת, נוכח העובדה שפסק דין זה מבהיר את ההלכה שנפסקה בעניין **עמישב**, שניתן היה להבינו גם אחרת, אין מקום להחיל קביעה זו על המקרה הנדון.**

19. האמור בעניין **בית בלב** יפה גם לענייננו: פסק הדין הומצא כדין למועצה ביום 8.8.2016, ונוכח האמור המועד האחרון להגשת ערעור היה יום 6.10.2016. אולם, נוכח העובדה שפסק דין **בית בלב**, הבהיר את ההלכה שנפסקה בעניין **עמישב**, שניתן היה גם להבינו אחרת, כעולה מהחלטת הרשם מושא ערעור זה, אין מקום להחיל קביעה זו על המקרה הנדון.

20. מעבר לכך, אנו סבורים כי גם הנימוקים הנוספים שהובאו בהחלטת הרשם – קיומו של הליך תלוי ועומד בין הצדדים ומידת האיחור – מצדיקים הארכת המועד להגשת ערעור.

21. במקרה הנדון, קיימת חפיפה כמעט מלאה בין הנושאים שהועלו בערעור העובד לבין הנושאים שהועלו בערעורה של המועצה. בנסיבות אלה, קיומו של הליך תלוי ועומד בין העובד לבין המועצה, כאשר האיחור בהגשת הערעור היה בן ארבעה ימים, מתקיים טעם מיוחד להארכת מועד להגשת הערעור.

22. זאת ועוד. העובד לא ציין בבקשתו מתי המציא את הודעת הערעור שהגיש לבית הדין ביום 29.9.2016 למועצה. יש להניח, כי חלף לפחות יום אחד בין מועד הגשת הערעור לבית הדין לבין מועד המצאת הערעור למועצה. בנסיבות אלה, במועד בו הגישה את ערעורה יכולה הייתה המועצה להגיש ערעור שכנגד לפחות בחלק מהנושאים עליהם סב ערעורה, שכן יש זיקה בין רוב הנושאים שהועלו בערעורה

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 17-02-1701

לבין הנושאים שהועלו בערעורו של העובד. בנסיבות אלה, גם לא נפגעה צפייתו של העובד לסופיות ההליכים, שכן עם הגשת ערעורו הוא היה חשוף להגשת ערעור שכנגד על ידי המועצה.

23. נוסף, כי עיון בהודעת הערעור שהגישה המועצה מעלה כי לפחות חלק מטענותיה ראויות לבחינת ערכאת הערעור, וגם בכך יש "טעם מיוחד" להארכת מועד להגשת ערעור.

24. בהתייחס לטענתו של העובד בנוגע להליך שהתנהל לפני הרשם, הרי שהעובד בתגובתו להודעת ההבהרה של המועצה התייחס לשאלה אם יש מקום להאריך את המועד להגשת ערעור, והמועצה בתשובתה לתגובתו של העובד עתרה גם להארכת מועד להגשת ערעור.

25. סוף דבר – לאור כל האמור לעיל אנו דוחים את הערעור על קבלת ערעורה של המועצה לרישום.

26. בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.

ניתן היום, ג' חשוון תשע"ח (23 אוקטובר 2017), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.

רועי פוליאק,
שופט

סיגל דוידוב-מוטולה,
שופטת

לאה גליקסמן,
שופטת, אב"ד

גברת ברכה סמו,
נציגת ציבור (מעסיקים)

גברת חיה שחר,
נציגת ציבור (עובדים)